

Posudek vedoucího diplomové práce Ing. Stanislava Kovasce na téma „ Odpovědnost za škodu podle insolvenčního zákona“.

Práce má 180 stran vlastního textu a byla odevzdána v říjnu 2015.

Téma práce lze bez nadsázky označit za vysoce aktuální. V praxi jsem se dosud s tak komplexním pohledem na vybrané téma nesetkal a proto se domnívám, že rozsah práce byl pro autora nezbytný.

Název práce přesně nevyjadřuje záměr autor a téma. Jak vyplývá z insolvenčního zákona i z práce samotné, celou škálu odpovědnosti za škodu vzniklé v příčinné souvislosti s porušením zákona samotný zákon neobsahuje.

Autor , a nejen on, pokládá za samozřejmé, aby v jádru procesní předpis obsahoval prvky hmotného práva, ostatně je najdeme i v jiných právních předpisech. Insolvenční zákon je především procesním předpisem a zařazení částí o zvláštní úpravě odpovědnosti za škodu včetně promlčecí lhůty vede k výkladovým obtížím. Pokud zákon č. 89/ 2012 Sb. sjednotil dualistickou úpravu odpovědnosti za škodu a jasně vymezil princip objektivní a subjektivní odpovědnosti, bylo by protiprávní jednání v rozporu se zákonem jasně vymezeným principem odpovědnosti za škodu. Řešením by pak byla novelizace zákona, která by podle mého názoru uvedené problematické výklady odstranila. Je to můj a názor a pokud jsem jej v práci nezaznamenal, nepokládám jej za nedostatek práce.

Autora oceňuji, že v podstatě nevynechal ani jedinou variantu z nesčetných možností odpovědnosti za škodu. V každém jednotlivém případě byl proto autor nucen nejprve skutkovou podstatu vyplývající z insolvenčního zákona popsat a teprve poté se mohl zabývat vlastním tématem práce.

Za klad pokládám rozdělení práce na obecnou a zvláštní část. Kdyby tomu tak nebylo, byla by práce do značné míry směsicí nepřehledného textu.

K práci mám jen několik drobnějších poznámek :

- Autor důsledně užívá v označení částí práci pojem „ promlčecí doba“ nahrazený občanským zákoníkem pojme „lhůta“ a vzápětí užívá správně pojem lhůta.
- Na straně 54 se neztotožňuji s názorem autora, že např. vyšší moc lze pokládat za exculpační důvod (text v závorce)

- Na straně 57 je uvedeno, že insolvenční zákon výslovně nevylučuje přihlásit i promlčenou pohledávku. Vzhledem ke konstrukci promlčení si i nedokáži představit zákonodárce, který by do procesního předpisu dal opačný princip.
- Na straně 57 a násl. se autor zabývá odpovědností za škodu za opožděně podaný či vůbec nepodaný insolvenční návrh. Otázkou je, jak má soud postupovat, když je mu doručena žaloba v době, kdy škoda nevznikla, tj. většinou v době, kdy poškozený věřitel neví, kolik má dostat z rozvrhu ?
- Teoretickou a snad i praktickou otázkou je, zda by vůbec odpovědnost za škodu přicházela v úvahu v případě řešení úpadku dlužníka formou oddlužení ?

Jinak ale práci hodnotím jako dobře napsanou dobrým právním jazykem s užitím řady pramenů citovaných v textu.

Práci proto jako velmi dobrou doporučuji k obhajobě a navrhuji známku „ Výborně“.

V Praze dne 2.11. 2015

JUDr. Tomáš Pohl